

بررسی تأثیر روابط بانکی بر ورشکستگی شرکت‌ها با تأکید بر اندازه شرکت‌ها در بورس اوراق بهادار تهران

علی نجفی مقدم^۱، سلمان گل کار^۲

^۱ استادیار، مدیریت مالی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی دوره دکتری، مدیریت مالی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب تهران، ایران

چکیده

مبحث تأمین مالی و اعتبار از گذشته بسیار دور یکی از مباحث اصلی علوم مالی و اقتصادی بوده است. امروزه با پیشرفت علوم و ارائه و معرفی منابع متعدد و جدید تأمین مالی این موضوع بیش از پیش حائز اهمیت شده و محققین و مدیران شرکت‌ها را بر آن داشته که همراه به دنبال بهترین و مطمئن‌ترین منبع تأمین مالی باشند. از طرفی خطر ورشکستگی و واماندگی مالی در کمین شرکت‌ها بوده و هرگونه اشتباه در انتخاب منابع مالی می‌تواند منجر به ورشکستگی گردد. تحقیق فوق با هدف بررسی تأثیر روابط بانکی بر ورشکستگی شرکت‌ها با تأکید بر اندازه شرکت‌ها در بورس اوراق بهادار تهران طرح ریزی و با استفاده از داده‌های مالی ۱۳۰ شرکت سال، در بازه زمانی ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵ با استفاده از روش رگرسیون چند متغیره و نرم‌افزار ایویوز انجام شده است. نتایج تحقیق نشان داد: از ۱۳۰ شرکت سال که با استفاده از متد آلتمن ۱۹۶۸ مورد بررسی قرار گرفت تعداد ۳۱ شرکت ورشکسته، ۵۹ شرکت غیر ورشکسته و ۶۰ شرکت دچار درماندگی مالی می‌باشد. نتایج آماری تحقیق نشان داد ارتباط معناداری بین اخذ وام از بانک‌های خصوصی و احتمال ورشکستگی شرکت‌ها وجود دارد. از سوی دیگر نتایج نشان داد رابطه معناداری بین اندازه شرکت، تعدد روابط بانکی، اخذ وام از بانک‌های دولتی و احتمال ورشکستگی شرکت‌ها وجود ندارد.

واژه‌های کلیدی: واماندگی، ورشکستگی، روابط بانکی، بانک دولتی، بانکی خصوصی

مطالعات اقتصاد، مدیریت مالی و حسابداری

دوره ۶، شماره ۱، بهار ۱۳۹۹، صفحات ۸۲-۹۳